

[Nyboe Andersen.]

nogle følsomme varer er blevet effektive. Det er i sig selv et udtryk for, at man har udnyttet de muligheder, man havde for at ekspandere importen, men det er klart, at det er utilfredsstillende fra u-landenes synspunkt, at der på disse områder, der dog kun udgør en mindre del af den samlede import til EF fra u-landene, er sådanne grænser for, hvor meget de kan få lov at indføre toldfrit. Ud over disse grænser skal der erlægges told. Det er klart, at den ordning kan gøres bedre, og det er også en af de ting, som man allerede ved det kommende topmøde vil forsøge at forberede, og det er en af de ting, som det længe har været forudset, at man ville gøre, idet det jo er sådan, at der i 1974 skal finde en genforhandling, en nyforhandling, sted af forholdet mellem EF og udviklingslandene.

Jeg ved, at på initiativ af FN's økonomiske kommission for Afrika foregår der i øjeblikket indgående undersøgelser baseret på forhandlinger mellem de afrikanske lande, både fransk- og engelsktalende, undersøgelser, hvor professor Kjeld Philip medvirker som rådgiver, af den holdning, som de afrikanske lande skal samle sig om og indtage uanset sprog og tidligere kolonistatus, når der skal finde en ny forhandling sted om 2 år af deres forhold til et udvidet EF. Man venter sig fra afrikansk side betydelige fremskridt under disse kommende forhandlinger.

Jeg kan ikke se rettere, end at Danmark som medlem af et udvidet EF kan hjælpe udviklingslandene meget, meget mere, end vi kan, hvad vi så end finder på at gøre med vores egen handelspolitik og vor egen ulandsbistand, stående uden for EF. Sandheden er jo dog, at et udvidet EF vil have en så kolossal import fra udviklingslandene også af industrivarer, at hvis det bare lykkes Danmark at forbedre vilkårene en lille bitte smule for denne kolossale import til EF, så er det meget mere værd for udviklingslandene, end om vi så lagde enhver tænkelig import til Danmark fra disse lande totalt fri. Lad mig bare til sammenligning nævne, at det nuværende EFs import af industrivarer var, som udenrigsøkonomiministeren nævnte for lidt siden, 1.716 mill. dollars i 1969. Lægger vi hertil UKs, altså Storbritanniens, import, så kommer vi op på 2.600

mill. dollars i 1969. Danmarks var til sammenligning 58 mill. dollars. Dér har vi hele størrelsesforholdet. Hvis vi blot kan bidrage til så ubetydelige ændringer i det udvidede EFs indkøbsmuligheder eller indkøbsvilje fra udviklingslandene, som svarer til 2-3 pct., så er det lige så værdifuldt for udviklingslandene, som hvis vi fordoblede vore egne totale indkøb fra disse lande. Jeg kan ikke se andet, end at de mennesker, der virkelig vil udviklingslandenes bedste, i høj grad må mene, at vor stilling, vore muligheder for at bidrage til det, er størst inden for EF.

Debatten om udviklingslandenes forhold til EF er et af mange eksempler på en skævhed, som har præget meget af modstandernes argumentation her og i øvrigt, nemlig at man beskæftiger sig med forholdene i det nuværende EF og med den politik, det nuværende EF har ført, og man taler om fremtiden, som om det var dette EF, et stort flertal i dette ting ønsker medlemskab af. Men vi ved dog, at dansk medlemskab er betinget og altid har været betinget af Storbritanniens indtræden. Vi ved, at Storbritannien bliver medlem til nytår, at Irland bliver det, og vi har grund til at tro, at Norge bliver det sammen med Danmark. Ud af 10 medlemslande i dette udvidede EF er der altså 4 nye medlemmer. Det er da givet, at det således udvidede EF på mange punkter vil få en anden politik, end hvis man blot forlænger de linjer, der ligger i det nuværende EF, ud i fremtiden. Jeg kan ikke se andet, end at et sådant udvidet EF vil være et godt selskab for et demokratisk Danmark at være med i i de kommende år.

Jeg anholdt i mit første indlæg mindretallets påstand om, at der efter et dansk og norsk nej ville være muligheder for frugt-bare nordiske forhandlinger. Jeg bad om at få helt konkret at vide, hvad sådanne forhandlinger skulle gå ud på. Jeg må konstatere, som også hr. Stetter har gjort det i sit indlæg for lidt siden, at der ikke er kommet noget som helst konkret svar på det spørgsmål, men det er ikke så underligt, for der kan ikke gives et sådant konkret, positivt svar. Der er kommet mange almindelige bemærkninger om, hvor herligt vidt vi kunne drive det i Norden, hvis vi bare holdt os uden for EF, og jeg skal ikke trætte med citater, som hr. Stetter jo har givet os alle-